

СВЕТОСАВНИК

No 114 / June 2015
PP 100018012

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

ПИСМЕ ПОД СЛОВОСЕК

ЕКА ЈЕДИ ДАМ ВОРУЖАНА КОКУ
КОД ПРОЗОР СЛОВОСЕК ВРЕД
СЛА СЕ СРЕД ВОРУЖАНА КОКУ
КЛОВОСЕК ТИ КОКОСЕК КОКУ
КЕКО КОС ВЛОВОУ КОКУ
А ЛРТО К КОСАРИН НЕКО
А ТРЕМ К КОКУЛА ВЛАДИ

ВИДОВДАН

НЕДЕЉА, 28. ЈУН 2015.

**Света Литургија у 10 - Помен косовским витезовима
Академија школске деце у великој сали са ручком**

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Иринеја

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник, протонамесник Владислав Шиповац
Техничко уређивање и графички дизајн - Раде Берак

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

СУБОТОМ од 10:00 од 13:00 за ученике од Прег до 4. разреда
Наставница: **Татјана Георгиевски**

ФОЛКЛОРНА ГРУПА – АВАЛА

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

18:30 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Учитељи српских игара: **Јадранка Дивљан и Лука Јеремић**

За више информација, назовите **Марушку Батаковић** на **0402 025 344**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО

Српски Пензионери се састају сваког другог четвртка.

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали.

За више информација, назовите **Пени Ковачевић** на **(03) 9489 5914**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:

Ковиљку Марић на **0422 458 431**

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празника у **10 сати пре подне**

Свештеник о. Владислав Шиповац

Parish Priest: Rev Fr Vladislav Sipovac: 0411 749 516

212-226 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088

(03) 9432 3048 | vladisipovac@hotmail.com | www.soc.org.au

Председник ЦО: Јово Драгић 0405 441 653

SmartBus

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ

Сваких 10-15 минута, **Smart Bus 901** стаје испред наше цркве
у оба правца (to: Melb Airport | to: Frankston).

Од железничке станице **Greensborough** до наше цркве за само 4 минута.

Bus 901 повезује цркву са насељима: Epping-South Morang и Eltham-Doncaster.

СЛОВО СВЕШТЕНИКА

Драги парохијани,

У ове дане пред Видовдан, чујмо речи светога апостола Јакова, који богонадахнуто саопштава у својој саборној посланици:

„Зато, драга браћо моја, нека сваки човек буде брз чути а спор говорити, и спор гњевити се, јер гњев човеков не твори правду Божију“ (Јак. 1:19-20)

Библијске мисли и божанске поруке познавали су наши преци и знали су да речи Божије приме ка срцима својим и да се надају у боље сутра и светлију будућност, никада се не предајући.

А данашњи човек? Где се он налази? Да ли има времена да саслуша? Да добро размотри у коме времену живи и у којим условима дела? Или је брз да се разгневи и да криви остале за своје немоћно и безнадежно стање? А то стање малаксалости се баш показује јер је човек данас брз да се гневи и преда, и губи могућност да правду Божију твори.

Како ми данас тумачимо Косово и Видовдан? Данас ови појмови су само прилика да се љутито жалимо на свет и да пројектујемо наше унутрашње стање на оне који нас окружују. Уместо да добре и лепе примере из косовског циклуса (као преци наши) преносимо на будућа поколења, ми млађима несвесно показујемо да смо се већ одрекли Косова и да нам је Видовдан као било који други дан у години.

Зато, покажимо деци својој да и даље ценимо оно што је „свето и честито“ и сачувајмо овај комад нашег српског „Косова“ овде где живимо и где смо позвани да опстанемо.

о. Владислав Шиповац

Dear parishioners,

In these days leading to Vidovdan, let us hear the words of the holy apostle James who with divine inspiration says:

“Know this, my beloved brothers, let every man be quick to hear, slow to speak, slow to anger; for the anger of man does not produce the righteousness of God” (James 1:19-20)

Our ancestors understood the wisdom of the Bible and God’s law, which they held close to their hearts, and knew to yearn and dream of a brighter future and better tomorrow, never giving up under adversity.

And we today? Where are we as a people? Do we have time to hear? To properly assess the times in which we live and the conditions that surround us? Or are we quick to show anger and blame all for the predicament that we, as a nation, find ourselves in? And it is this feeling of helplessness that angers us quickly, not giving us a chance to show God’s righteousness.

Leading us to the holy day that is approaching, namely Vidovdan, marking 626 years from the glorious Battle of Kosovo. How will we be marking this very important day? Have we allowed the current state of affairs to dishearten us and make us forget the many glorious examples and heroics of our Serbian soldiers, these examples that we should be passing onto the younger generation?

Therefore, dear Serbian brothers and sisters, let’s show our children that we are proud of our history, a “holy and honourable” time, and let us work towards preserving our piece of “Kosovo” here in Australia where we live and where we are called upon to stand the test of time, and to maintain what we have inherited.

Fr Vladislav Sipovac

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

Ј У Н

Недеља 14. Св литургија и причешће у 10

Недеља 21. Св литургија и причешће у 10

**Недеља 28. Св вчмч Лазар, кнез српски – ВИДОВДАН
ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН и АКАДЕМИЈА**

Св литургија и причешће у 10, помен
косовским јунацима и Академија са
ручком у Светосавском Дому

*Дођите да овај велики дан заједно обележимо и да млађим нараштајима
покажемо да нисмо заборавили српско Косово*

Ј У Л

Недеља 5. Св литургија и причешће у 10

Уторак 7. Рођење Св Јована Претече – Ивањдан

Св литургија и причешће у 10

Недеља 12. Св апостоли Петар и Павле – Петровдан

Св литургија и причешће у 10

Недеља 19. Св литургија у 10 (**помен +ђенералу Дражи**)

Недеља 26. **Слава КСС „Огњена Марија“**

Св литургија у 10, потом резање славског колача и ручак
у Светосавском Дому, са наступом ФГ „Авала“

А В Г У С Т

Недеља 2. Св пророк Илија – Илиндан

Св литургија у 10

Недеља 9. Св литургија у 10

Петак 14. (Почетак Госпојинског Поста)

Недеља 16. Св литургија у 10

Среда 19. Преображење Господње

Св литургија у 10, потом освећење грожђа

Недеља 23. Св литургија у 10

**Петак 28. Успеније Пресвете Богородице
(Велика Госпојина) – Св литургија у 10**

Недеља 30. Св литургија у 10

С Е П Т Е М Б А Р

Недеља 6. Св литургија у 10

Петак 11. Усекованије главе Св Јована Крститеља

Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

Недеља 13. Св литургија у 10

Недеља 20. Св литургија у 10

**Понедељак 21. Рођење Пресвете Богородице
(Мала Госпојина) – Св литургија у 10**

Недеља 27. Воздвижење Часног Крста – Крстовдан

Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

*СЕТИМО СЕ КОСОВСКИХ ВИТЕЗОВА КОЈИ ЖИВОТЕ СВОЈЕ
ПОЛОЖИШЕ ЗА КРСТ ЧАСНИ И СЛОБОДУ ЗЛАТНУ!*

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

JUNE

Sunday 14th Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 21st Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 28th Holy Martyr Lazar of Serbia - VIDOVDAN VIDOVDAN POMEN AND PROGRAM

Holy liturgy and communion at 10am, followed by a memorial service, lunch and Vidovdan children's program in church hall

Come and partake in this great day so that we can support our youngsters together and show that we haven't forgotten our beloved Serbian Kosovo

JULY

Sunday 5th Holy liturgy and communion at 10am

Tuesday 7th Birth of St John the Baptist and Forerunner

Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 12th Holy Apostles, Sts Peter and Paul

Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 19th Holy liturgy at 10am (+General Draza Memorial)

Sunday 26th **KSS Slava "Ognjena Marija"**

Holy Liturgy at 10am, then blessing of slava bread and lunch in church hall, with performance by FG "Avala"

AUGUST

Sunday 2nd Holy Prophet Elijah

Holy Liturgy at 10am

Sunday 9th Holy Liturgy at 10am

Friday 14th (Dormition Fast begins)

Sunday 16th Holy Liturgy at 10am

Wednesday 19th Transfiguration of our Lord and Saviour

Holy Liturgy at 10am, then blessing of grapes

Sunday 23rd Holy Liturgy at 10am

Friday 28th Dormition of the Most Holy Theotokos (Velika Gospojina) – Holy Liturgy at 10am

Sunday 30th Holy Liturgy at 10am

SEPTEMBER

Sunday 6th Holy Liturgy at 10am

Friday 11th Beheading of St John the Baptist and Forerunner

Holy Liturgy at 10am (day of strict fasting)

Sunday 13th Holy Liturgy at 10am

Sunday 20th Holy Liturgy at 10am

Monday 21st Nativity of the Most Holy Theotokos (Mala Gospojina) – Holy Liturgy at 10am

Sunday 27th Exaltation of the Life-giving Cross - Krstovdan

Holy Liturgy at 10am (day of strict fasting)

LET US REMEMBER OUR SERBIAN HEROES AND WARRIORS THAT GAVE THEIR LIVES ON THE FIELD OF KOSOVO, FOR THE HOLY CROSS AND GOLDEN FREEDOM!

КОСОВСКИ ЦИКЛУС

СВЕТИ ЦАР ЛАЗАР, СВЕТО ПИСМО И СВЕТО ПРЕДАЊЕ

У хришћанском свету касног четрнаестог века, вест о Косовском боју најпре је одјекнула као велика победа хришћана над надирућим хордама ислама. Недуго потом, писци који су потицали пре свега из црквених кругова, настоје да библијским језиком опишу и кроз призму Библије разумеју дешавања која су претходила, и која су уследила након Косовског боја. Народно предање од Косовског боја ствара косовски еп, и обликује Косовски завет у којима се пораз на Косову објашњава избором који је учинио кнез Лазар, изабравши Царство небеско насупрот пролазном и пропадљивом царству земаљском.

Лик цара Лазара, каквим га памти потоње предање, сликан је бојама

преузетим са палете српског православља, и управо преко анализе и разумевања овог предања, било да се ради о *Похвали Кнезу Лазару* коју је сачинила монахиња Јефимија, црквеној служби, житијама или народној епизи, можемо да појмимо на који начин лик овог средњовековног владара, страдалника за веру и светитеља, послужио као модел у вековима ропства који су уследили након 1389. године, односно како може послужити као модел, нама, његовим наследницима у двадесет и првом веку.

Монахиња Јефимија, жена племићког порекла, чији је отац, Војин од Дrame, био један од великодостојника на двору цара Душана, након смрти свога оца, губитка четворогодишњег сина, као и супруга Јована Угљеше Мрњавчевића, који је погинуо у бици на Марици 1371. године, уточиште проналази на двору кнеза Лазара. Ова племенита жена у *Похвали кнезу Лазару*, покрову који је извезла за ћивот свога добротвора, мученичког кнеза, препознаје као страдалника за веру, који се након своје смрти нашао у друштву хришћанских светих ратника.

Везена похвала доноси:

Сабери збор својих сабеседника, светих мученика, и са свима се помоли прославитељу ти Богу, извести Георгија, покрени Димитрија, убеди Теодора, узми Меркурија и Прокопија и Четрдесет севастијских мученика не остави, у чијем мучеништву војују чеда твоја вољена, кнез Стефан и Вук, моли да им се пода од Бога помоћ, дођи, дакле, у помоћ нашу, ма где да си.

Монахиња Јефимија се обраћа кнезу Лазару да помогне својим синовима и сачува српски род који су снашли турски јарам и неслога:

Они који једу хлеб њихов, подигоше на њих велику буну и твоје добро у заборав ставише.

Даље, монахиња Јефимија у својој Похвали, која је настала непосредно пред битку код Ангоре, односно данашње Анкаре 1402. године, у којој су као турски вазали учествовали поменути синови кнеза Лазара, Стефан и Вук, у духу посткосовске традиције велича кнеза Лазара као новог мученика, који је оставио *пропадљиву висоту земаљског господства и сјединио се са војницима небеског цара.*

Мотив избора, који је постављен пред Светог Кнеза, додатно ће бити обрађен у народној епској књижевности, посебно у познатој песми: *Пропаст царства српског, која доноси:*

Царе Лазо, честито колено, коме ћеш се приволети царству? Или волиш царству небескоме? Или волиш царству земаљскоме? Ако волиш царству земаљскоме, седлај коње, притежи колане! Витезови сабље припасујте, па у Турке јуриш учините: сва ће Турска изгинути војска! Ако л' волиш царству небескоме, а ти сакрој на Косову цркву, не води јој темељ од мермера, већ од чисте свиле и скерлета, па причести и нареди војску: сва ће твоја изгинути војска, ти ћеш, кнеже, с њоме погинути!

Иако избор није лак, цар Лазар доноси одлуку са којом почиње епопеја онога што се назива Косовски завет, који је послужио као угаони камен грађевине коју називамо Српско православље или Светосавље:

*Мили Боже, што ћу и како ћу?
 коме ћу се приволети царству?
 Да или ћу царству небескоме?
 Да или ћу царству земаљскоме?
 Ако ћу се приволети царству,
 приволети царству земаљскоме,
 земаљско је за малено царство,
 а небеско у век и довека."
 Цар воледе царству небескоме
 а неголи царству земаљскоме,
 па сакроји на Косову цркву...*

Народни песник, по свему судећи стварао је под видним утицајем црквене службе посвећене кнезу Лазару, у којој је Кнез описан као Божији посланик и ратник који се бори за веру Христову. Слично, у народној песми, *Кнежева вечера*, народни песник је за узор имао Тајну вечеру описану у Новом Завету, на којој је Господ Исус Христос указао на своју искупљујућу жртву. Христолитост кнеза Лазара огледа се у свесној жртви, чије ће последице попримити скоро космичке размере.

У житијама написаним од стране непознатих раваничких монаха, свети кнез се пореди са царем Давидом, који је уз помоћ Божију, победио далеко моћнијег Голијата. Он изобличава старозаветног судију Гедеона: *Као Гедеон свесилни, на најезду мноштва турског насрнуо јеси, не трпећи да храмови молитвени и сасуди свети буду спаљивани.* Такође, за опис особина светог кнеза, коришћени су примери старозаветних угодника Божјих: *Иноке је љубио, старе поштовао, младе хранио, сироте сажалевао, да су многи држали тога за Давида и виде се да има душу Аврама који воли сиротињу.* Слично Исусу Навину, Свети је, заједно са својим састрадалницима ушао у обећану земљу вечнога живота: *И велики мученик приведе сабор Христу Богу својему у Вишњи*

Јерусалим, као некада Исус Навин људе у земљу обећану.

Након своје земаљске смрти, Свети Кнез је своме роду оставио у аманет своје нетрулежно тело:

У славу и светлост божаствену прешавши духом, чедољубив нас сирочад оставио ниси, но као негда Илија Јелисеју милост на утешење тако часно тело своје цело и благоухано нам оставио јеси, љубећи и после смрти своје васпитанике.

Крећући се од појединачног ка колективном, можемо закључити да се избор кнеза Лазара односи на колективни избор читавог српског народа. Овај избор не представља неко фаталистичко колективно самоубиство, него настојање да српски род на себе преузме образ Христов и постане народ Божји, те да од националне историје створи историју светог народа који ходи на путу који води ка обожењу. Овај уски пут је пут страдања и пут жртве. Ми као наследници кнеза Лазара, слично његовим телесним потомцима Вуку и Стефану, као што доноси монахиња Јефимија, војујемо у мучеништву светих мученика, који војују у мучеништву Господа Исуса Христа, али који такође учествују у Његовој славној победи.

Ђакон Небојша Тумара

ВИДОВДАН КОД СРБА

ПРЕМИШЉАЊЕ О КОСОВСКОМ ЗАВЕТУ

Почев од самих очевидаца Косовског боја, патријарха Данила III, раваничких монаха који састављају Житије кнеза Лазара, деспота Стефана Високог, монахиње Јефимије, преко народних песника, Његоша, Светог владике Николаја Велимировића, Светог Јустина Ћелијског, па до патријарха Павла, митрополита Амфилохија Радовића, епископа Атанасија Јефтића, академика Матије Бећковића и многих других, о Косову као метафори целокупне српске историје нашироко се пева и пише. Косово је постало предмет бројних историјских студија, оно незаобилазан део политичких говора. Приметно је да помен Косова неминовно доводи до полемике и расправе.

Са једне стране, теологизација Косовског завета је осуђивана. Да је Косовски завет икада доследно спроведен у дело, Срба не би било, и Косовски завет би имао катастрофалне земаљске

последнице. Косовски мит и његов фаталистички етос, где се пораз велича као победа, поређени су са сличним интерпретацијама историјских догађаја других народа. Тако, приказивање пораза на Косову као победе зарад духовних добара и идеала слободе, пореди се са колективним (само)убиством јеврејских браниоца тврђаве Масаде, током Првог јеврејско-римског рата или са Битком код Карбале, када је као мученик страдао Мухамедов унук Хусеин ибн Али и која се сваке године у шиитском исламу обележава празником Ашура. Косовски завет и тзв. мит о Небеској Србији, по појединим тумачима, који су писали о недавним ратовима на Балкану, сагледавани су као увертира у геноцид и његово оправдање, а српска народна књижевност осуђивана је као приручник за етничко чишћење.

Са друге стране, српским историчарима се замера што су националну епiku приказали као националну историју, од наводно непостојећих епских јунака креирали историјске личности, а сам Бој на Косову пољу представили као бој Срба и муслимана. Поједини албански историчари нпр. настоје да докажу да су и њихови преци били учесници Косовске битке, да су се борили за слободу, хришћанске и европске вредности. Слично они указују да је Косовски бој пример јединства балканских држава и народа, и да представља драгоцену лекцију за све учеснике недавних ратова на простору бивше Југославије.

Требамо имати у виду да је Косовски завет, најшире дефинисано, књижевна појава и настојање, сасвим легитимно, да се идеали Јеванђеља пренесу на одређене историјске прилике српског народа. Као што је рано хришћанство горело есхатолошким пламеном, када су жар мучеништва и страдања за веру били идеали, пре него што је оно постало део једне велике и моћне империје и постало део државног естаблишмента, исто тако и Косовски завет у себи садржи плам есхатона и призива долазак Господа Исуса Христа и успостављање Царства будућег века.

Међутим, када Косовски завет, изађе из оквира књижевности, он лако може постати пропаганда помоћу које се управо призива царство земаљско, и да се користи као гориво машинерије која призива на освету, освајање и рат. Евидентно је да је Косовски завет постао посебно актуелан у време романтизма приликом настојања да се створи српска држава у историјском времену, а не код Бога и са Богом. Такође, почев од седамдесетих година прошлог века, Косовски завет добија нову функцију у настојању да се обнове и поново дефинишу заборављени национални корени, и да се поново изгради национални идентитет.

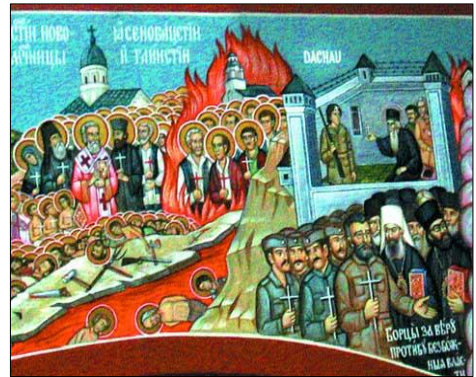

Нажалост, тада се узвишена порука Косовског завета сурвала у турбо-фолк и кич, црквени и национални симболи су прежвакани и сервирани на менију свих могућих политичких усмерења, а интерпретације Косова и Косовског завета су се умножавале, слично нулама на

новчаницама Милошевићеве Србије. Из овог разлога, од ове, *најскупље српске речи*, као што доноси Матија Бећковић, многи су настојали да се дистанцирају. Поједини теолози, настоје да теологизацију Косовског завета као нехришћанску избаце из теолошког дискурса и да укажу на чињеницу да се приликом величања Косовског завета одустајало од хришћанских идеала, ради приземних земаљских циљева.

Потребно је пре свега имати у виду да се не можемо вратити на позиције фарисејства и питати поново Господа да ли ће сада успоставити царство Израилјево, односно Српско царство. Ни једна земаљска држава није Божја држава и рај на земљи се никада неће успоставити. Сви покушаји стварања раја на земљи осуђени су на пропаст због огреховљености људске природе. Историја је показала да се покушај стварања раја на земљи претвара у пакао било да се ради о паклу сибирског гулага или паклу Аушвица. Царство небеско, као што је Господ рекао, налази се у нама, и тамо би требало да га тражимо. И коначно, оно ће бити успостављено на концу историје, када ће доћи Ново небо и Нова земља.

Стога, Косово и Косовски завет, као део српске националне историје и као део нашег историјског и хришћанског хода, као део нашег заједничког крста на који се као народ разапињемо, требало би да представља унутрашњу територију нашег бића. Без обзира да ли ми Срби физички истрајавамо на Косову пољу, живели ми у домовини или расејању, Косово би требало да носимо и да га тражимо у себи. Косовски завет би требало да указује на нашу потпуну посвећеност као народа и као појединца, и да нас узноси ка колективној кенози, односно очишћењу, смирењу, самопожртвовању, на шта овај појам указује, када се ослобађамо од менталитета гомиле, када превазилазимо отуђење модерног живота, када смо слободни од тоталитаризма, диктатуре, фундаментализма, клерикализма и нездравог национализма.

Косово чувамо животом у Христу, јер једино тада, наше национално биће, које је део нашег личног идентитета, постаје христолико, и једино тада се одистински опредељујемо, заједно са нашим прецима који су страдали на Косову пољу за Царство Небеско.

Ѓакон Небојша Тумара

Саопштење за јавност Митрополије аустралијско-новозеландске

29. мај, 2015. године

Врховни Суд државе Нови Јужни Велс донео је данас Пресуду у судском спору који је по одобрењу Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве Митрополија аустралијско-новозеландска покренула против Имовинског Повереништва Слободне Српске Православне Епархије за Аустралију и Нови Зеланд, и директора истог Повереништва, због прекршаја законских прописа који регулишу начин старања о повереној имовини а у вези манастира Светог Саве Нови Каленић, који се налази у месту Вулару у Новом Јужном Велсу. Врло сажето, Врховни Суд је утврдио следеће:

1. Имовинско Повереништво (Property Trust) прекршило је законске прописе о старању црквеном манастирском имовином:
 - а) ограничавајући и одбијајући ауторитет Епископа Иринеја у погледу надзора и руковођења манастиром,
 - б) забраном приступа манастирском имању епископу Иринеју и од њега овлашћеним лицима и онемогућавањем служења светих богослужења, и;
 - в) дозвољавајући Драгану Сарачевићу (рашчињеном и бившем свештенику) да служи у манастиру.
2. Удруживање и спрега тзв. Слободне Епархије аустралијско-новозеландске са грчким старокалендарцима, и постављање „епископа“ Амвросија за „епископа“ Слободне Епархије АНЗ, није било у складу са духом тог повереништва.

У вези са налазом суда, Врховни Суд је пресудио:

1. Да се Имовинско Повереништво бивше слободне цркве (Property Trust) уклони као повереништво и старатељ манастира и да се уместо тог повереништва за повереника и старатеља постави и именује Митрополија аустралијско-новозеландска;
2. Да оптужени мора да пренесу тапију манастира на Митрополију аустралијско-новозеландску;
3. Манастир ће бити у поседу и под старањем Митрополије аустралијско-новозеландске Српске Православне Цркве за њене потребе и потребе појединаца и организација које сачињавају или су део Слободне Епархије АНЗ.

Часни судија издао је списак одлука и наредби које треба спровести у складу са разлозима који су довели до Пресуде. Предмет ће поново бити разматран на суду у блиској будућности ради извршавања ових одлука и решења питања плаћања трошкова суђења.

Митрополија поздравља ову веома важну одлуку и Пресуду Врховног Суда државе Нови Јужни Велс која оправдава покретање судског спора и која ће, искрено се надамо, донети мир, стабилност и коначно јединство Српској Православној Цркви у Аустралији.

Митрополија се неће даље оглашавати по овом питању.

Комлетан текст Пресуде Врховног Суда државе NSW можете погледати овде:

www.caselaw.nsw.gov.au/decision/55641476e4b06e6e9f0f5d65

Управни Одбор Митрополије аустралијско-новозеландске

ИЗАБРАН НОВИ ОДБОР КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“

На скупштини која је одржана после свете литургије, у недељу, 24. маја, званично је обновљен рад КСС и изабран је нови одбор на челу са сестром Љубинком Седларевић.

СЕСТРЕ ЖЕЛЕ ДА СВИМА УПУТЕ ДОБРОДОШЛИЦУ СВАКЕ НЕДЕЉЕ ПОСЛЕ СВЕТЕ ЛИТУРГИЈЕ У МАЛОЈ САЛИ НА КАФУ И ПОСЛУЖЕЊЕ. УЈЕДНО, ПОЗИВАЈУ СЕ СЕСТРЕ ДА СЕ ПРИДРУЖЕ.

КРСНА СЛАВА КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“

Недеља, 26. јула 2015.

Домаћица славе КСС је
сестра
Милка Грмуша

По завршеном славском обреду у цркви, сестре ће послужити госте богатим ручком у Светосавском дому.

Уједно ће наступити малишани
Фолклорне групе „Авала“

Слава

Да се подсетимо: СЛАВА ПЕНЗИОНЕРА 2015.

Домаћица славе: Снежана Дербогосијан

ПЕСМА О ДРАЖИ...

Матија Бећковић:

ИЗДАЈНИК И САРАДНИК ОКУПАТОРА

Многи се питају
Зашто се издајник
И сарадник окупатора
Одметао у шуму?

И шта му је требало
Да пушта коротну браду
Што се носи кад је земља у ропству
И да на својој застави
исписује завет
„Слобода или смрт“?

Зашто га је окупатор
Гонио као звер
И давао суво злато
За главу издајника
И сарадника окупатора?

И зашто је окупатор
Стрељао хиљаде издајника
И сарадника окупатора
Његових присталица и војника?

Зашто је издајник
И сарадник окупатора
Спасавао пет стотина
америчких пилота
И зашто није побегао
Заједно с окупатором?

Или ако није хтео с њим,
Зашто се није одазвао
Онима који су га звали
и одликовали
Пошто је осуђен и стрељан
Као издајник
И сарадник окупатора?

Зашто издајник
И сарадник окупатора
Није остао у граду
У топлом апартману
У кућном огртачу и папучама
И сарађивао с окупатором
Као господин човек,
Него се четири Божића
Потуцао по пећинама
Борећи се с ранама
Вашкама и бувама
Не силазећи испод хиљаду метара
Надморске висине
Слободних српских планина?

Како зашто
Коме то није јасно
Па да сакрије издају
И сарадњу.

МЕЛБУРН 1950. Помен Ђенералу Драгољубу Михаиловићу

РЕХАБИЛИТОВАН ГЕНЕРАЛ ДРАГОЉУБ МИХАИЛОВИЋ

После скоро седам деценија, историјска неправда је исправљена. Утврђено је да је вођа равногорског покрета током II светског рата, био изложен неправедном суђењу по завршетку истог.

Први досељеници у Аустралији, као и оснивачи наше црквене општине "Св Сава" у Мелбурну, никада нису заборавили несебичну жртву коју је славни Чича поднео током и после рата. Нека Господ Бог да снаге роду српском да прихвате чињенице и поштују ову одлуку и да се завађена браћа измире.

**ПАРАСТОС +ЧИЧИ ЋЕ СЕ СЛУЖИТИ
У НЕДЕЉУ, 19. ЈУЛА У НАШОЈ ЦРКВИ**

Велики Петак: Вредне баке и мајке пр
Тога дана, после јутарње службе, на
г. Matthew Guy, лидер опозиције у Парл
пожелевши свим православцима срећ

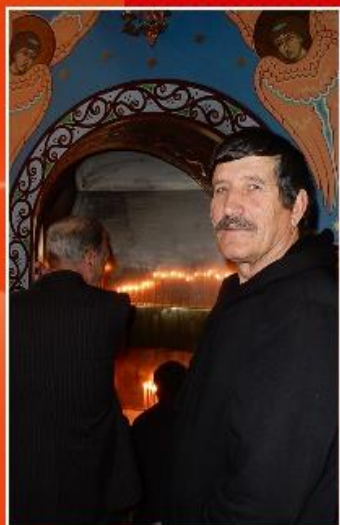

ВАСКРС

На Врбицу, уочи празника Цвети, посебан је догађај у цркви јер наша српска деџица дочекују Господа, као што су то чинила деца јерусалимска пре скоро 2000 година.

припреmaју Христов Гроб.
Ш свети храм је посетио
ламенту Викторије,
ћне васкршње празнике.

2015

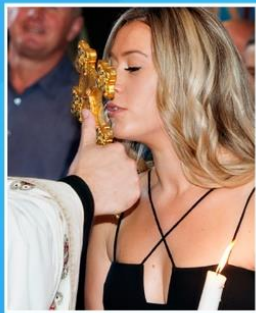
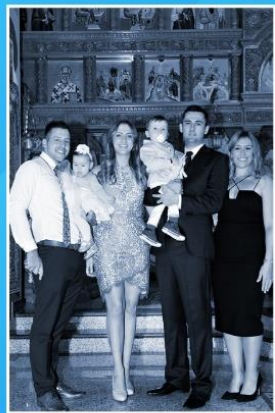

КРШТЕЊЕ ДАНИЛА ПЕТРОВИЋА

У суботу по Васкрсу, 18. априла 2015. у нашем светом храму је крштен мали Данило Петровић, син верних и младих парохијана Душана и Звездане Петровић.

На овом великом дану, кум је био православни Рус, Аександар Чумаков, а сам ток крштења су будно пратили деде и бабе, Петровићи из Ђилонга, као и Родољуб и Раденка Буцало из наших крајева са својим најмилијима. Веселје је настављено у малој црквеној сали уз добро и весело друштво. Нека Господ Бог благослови Данила у свим данима његовог живота.

A CHILD'S LIFE IN CHRIST, THROUGH BAPTISM

Life in the Church is the story of Christ, and it is the duty and joy of every Christian to know and teach this story. When children are baptised into this narrative, they become a part of it. The stories of the patriarchs, the kings, the prophets, the apostles, the saints who followed them, and of Christ Himself, become their stories.

Children are commanded to be part of the ritual, because this story is their birth-right. The same is true of the fulfilled Passover of Christ, when the Lord again commanded us to "remember" what He accomplished for us on the Cross through the ritual remembrance of the Liturgy. We tell the story of God and His people because we are His people. And when we preach—as Peter did, as Stephen did, as Paul did—we preach our story.

Our children are raised in this story, and by virtue of baptism this story becomes their own.

Children are baptised into a people. From the beginning God's covenant was made with a people, not with a person. The promise to Abraham was made to all nations, the covenant with Moses was made with the whole of Israel, and the New Covenant of Christ was made with the New Israel, the Church of God.

We are a people called out of the nations, called out of the world, and through baptism we come to belong to a people who belong to God. We are made citizens of Heaven. We join a heavenly ethnicity. Through baptism, we belong to this people more than we belong to the country of our birth. We need to aim to have a culture of daily prayer, regular fasting, festal cycles, and biblical storytelling. We have oaths of allegiance in the form of the Creed. We have our national anthems in the hymns we sing. We have our national heroes in the saints and church fathers and mothers.

Thus, a child is baptised into life in Christ. "Or do you not know that as many of us as were baptised into Christ Jesus," says St. Paul, "were baptised into His death? Therefore we were buried with Him through baptism into death, that just as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, even so we also should

walk in newness of life." (Romans 6:3-4). This newness of life is what we all participate in through baptism, adult and child alike. Learning to pray, to read the Bible, to understand their inheritance, to walk in the way of the Lord, eating and drinking of the Eucharist, being trained in righteousness—this is as much walking in newness of life as anything in the spiritual life, and sometimes children are more engaged in these activities than adults in their church. And because they have been baptised into life in

Christ they also receive the benefits of that life—the Grace, the forgiveness, the Fatherhood of God, the nourishment of the Body and Blood of Christ, and the presence of the Holy Spirit.

The difference of twenty years and the ability to pay bills and stay up late does not make an adult more needful of these things than children, or more worthy of them. Children become full participants in Christ, as He ordained them to be and indeed as He became incarnate for them to be. This means as well that they are baptised into a promise. If they are buried with Christ in baptism, they will be raised with Him as well. They are raised with the promise of eternal life, with the expectation of the Resurrection.

We do not hang this promise in front of them like a carrot (or a lollipop) to lead them to some future acceptance of Christ. By virtue of baptism, they participate in this promise now. They do so because they already experience life in Christ. Indeed, they grow up at His very knee.

Интервју

Проф. Колосимо:

КРИЗА ХРИШЋАНСТВА ЈЕ УВОД У КРИЗУ ЕВРОПЕ

На Блиском истоку данас се збива једна монументална катастрофа цивилизације. Хришћани који су 20 векова подносили многобројне недаће – инвазије, покоље, окупације – први пут у историји ризикују да оданде комплетно нестану. Они су „живо камење хришћанства“, јер тамо је хришћанство рођено, а колико сутра тамо неће бити ничега осим мртвог камења.

Ово је порука француског теолога Жан-Франсоа Колосима, професора на Теолошком институту Светог Сергија у Паризу, где води и постдипломске студије „Православље у савременом свету“. Реч је о врсно интелектуалцу, директору Националног центра књиге између 2010. и 2012, аутору серије књига о савременим идеологијама и религијама, издавачу, писцу неколико филмских сценарија...

О положају блискоисточних хришћана и зашто је ово једно од изузетно значајних „моралних питања“ данашњице, професор каже:

Шта се, када је реч о хришћанима, данас збива на Блиском истоку?

То је катастрофа за цело човечанство, не само за хришћане и нас православне. Реч је о народима који су први у историји примили хришћанство, реч је о старим културама које нас воде до порекла човечанства – у литургијама

египатских копта садржана је на пример и музика фараона. У том делу света још се говори арамејски језик којим је и Христос говорио.

Парадоксално је да се данас већа брига води о угроженим животињским и биљним врстама, док је угроженост биодиверзитета култура у другом плану. Блискоисточни хришћани данас су разапети у правом смислу те речи: убијани су, прогањани – њихове ћерке одлазе у ропство – и затирани.

Зашто је то „морално питање“?

Зато што је катастрофа и за муслимане који не желе да постану фанатици, катастрофа за Запад који ништа због овога не предузима, нешто што нам предочава суморну слику будућег света. Нестанак древних хришћанских заједница, које су постојале и пре настанка ислама и које су омогућиле да се појави та велика религија, значи и нестанак живог подсетника да хришћанство није само својина Запада, већ вера чије је порекло на Истоку.

Део њихове трагедије и што они и ислам и хришћански запад подсећају на дуг који имамо према свом пореклу. Кроз историју, они су одолевали не само притиску ислама, него и западној инструментализацији. Треба се подсетити да се почев од 14. века на истоку стварају клониране католичке копије постојећих православних цркава, да би касније Британија тамо створила англиканску источну цркву, а Немачка лутеранску... Блиски исток тако постаје место свих хришћанских религија, мада су православци остали најмногбројнији.

Како је и зашто дошло до данашње ситуације?

Почело је у прошлом веку распадом Османског царства, спроводило се кроз цео 20. век, а нагло је убрзано од 2003. када Америка окупира Ирак. То у регион уноси велики поремећај. Американци наине на својим тенковима довозе и мноштво протестантских мисионара, са задатком да на Блиски исток донесу демократију. При том су несвесни свих чиниоца равнотеже и неравнотеже међу народима и верама региона – они уништавају тај систем и ирачке хришћане доводе у ситуацију каква је била у време Крсташких ратова – у

позицију домородаца који ће са њима сарађивати. У очима муслимана они међутим постају колаборационисти. Ти хришћани, који су дотле били спона Истока и Запада, тако постају таоци Истока и Запада.

Њих је 2000. било око милион, а данас их је само 150.000. Они који су отишли напустили су земљу својих предака, напустили су своје светиње.

Још једна тешка последица је да је рат, који Америка све време води недоследно, радикализовао ислам.

Да ли су хришћани примарна мета или само колатералне жртве похода Исламске државе?

Мислим да су најпре били успутне жртве, али кад су исламисти схватили да убијање хришћана оставља велики утисак на Западу, започели су њихове систематске ликвидације.

Треба имати у виду генезу ИСИС-а или Исламске државе. Када су Американци ушли у Ирак, потиснули су целокупну елиту Садамове БААС (арапске социјалистичке) партије, у којој су

били сунити. Они су се вратили кроз нови фундаменталистички покрет који има структуру идентичну као БААС. У ИСИС-у су готово сви некадашњи Садамови високи официри и функционери, што је последица система којег су током окупације наметнули Американци.

Они су се окренули тероризму да би се вратили на политичку сцену, што значи да у ИСИС-у нису сви фанатици. То је у ствари коалиција цихадиста, бивших Садамових функционера и сунитских племена. Може се дакле рећи да је то резултат слевила америчке политике.

Шта је по вама крајњи циљ ИСИС-а?

Они су објавили да желе да цео свет постане муслимански, али њихова логика је стаљинистичка, као она у некадашњем Совјетском Савезу. Они нису верници, они Бога настоје да направе инструментом своје политике. Они су „посткомунисти“.

Да ли је оно што се управо догађа на Блиском истоку нека врста „верског чишћења“?

То је баш тако. Они не желе да Блиски исток очисте само од хришћана, већ хоће да се реше и „непослушних муслимана“. То је апсолутни тоталитаризам стаљинистичког типа.

Да ли нас нестанак иоле значајног присуства хришћана на Блиском истоку приближава такозваном сукобу цивилизација?

Хантингтонова теорија „сукоба цивилизација“ је погрешна, јер је превидео да културе расту изнутра. Како другачије објаснити сукобе између исламских шиита и сунита. Оно што такође видимо, то је да западни свет постаје све мање хришћански.

Ми морамо да нађемо начин да живимо заједно и путеве да муслимани добре воље пригрле савремени свет. Посебно православци, који у себи носе мешавину истока и запада, треба да нађу начин да се „сукоб цивилизација“ избегне. Јер ми бисмо били његове прве жртве.

Ко би могли да буду заштитници преосталих хришћана на Блиском истоку?

Западни хришћани нису добри заштитници, јер је очигледно да Европска унија има велики проблем: она не жели да се представи као заштитник хришћана на рачун других.

Са друге стране, Русија, која треба да има улогу у Европи, не треба у овом погледу да буде идеализована, јер увек има и сопствене интересе. Најзад, Иран, такође у овом погледу мора да има улогу, јер су шиити такође мањина у муслиманском свету. То значи да у улози заштитника може да буде само нека спрега између Брисела, Москве и Техерана, која засад, због улоге и интереса САД и њених веза са Саудијском Арабијом, није могућа.

Ако сагледамо ширу слику, како бисте описали стање хришћанства у данашњем свету?

О томе не можемо да судимо из Европе, јер би се онда стекао утисак да је хришћанство nestало, што није истина. Криза хришћанства у Европи је у ствари симптом кризе саме Европе. У Африци ће на пример, за десет година бити више хришћана него муслимана. У Кини, већ је више хришћана него што их је у Италији – и то је тек почетак.

Видите ли приближавање две главне хришћанске цркве, католичке и православне?

Ако се на то гледа кроз призму понашања папе Фрање – његове жеље да му папство буде скромно, започете реформе у управљању Католичком црквом, промене приступа неким савременим проблемима и трендовима – утисак је да се Ватикан приближава неким позицијама православаца. Треба такође имати у виду да се папа са неким актуелним питањима данашњице суочава на један веома „дисидентски“ начин, што би требало да буде инспирација и нашим лидерима.

Нама су свакако потребни дијалог и приближавање, јер се суочавамо са истим проблемима данашњег света, при чему нам није неопходна утопија уједињења две цркве.

Управо сте се вратили са Косова. Шта мислите о положају тамошњих хришћана, косовских Срба – може ли се он поредити са положајем блискоисточних?

Мислим да би свако поређење било веома лоше за Брисел, то јест за ЕУ. Блиски исток је изван европских граница, док су Косово и оно што се тамо догађа унутар Европе. Ја не желим да говорим о нечијим намерама, али чињеница је да је НАТО у којем су Европљани, одлучио да интервенише да би

зауставио оно што су назвали етничким чишћењем.

На Косову је данас у току етничко чишћење, различитим методама.

Хајде да Европу схватимо озбиљно, да је подсетимо да је против етничког чишћења и упитамо је шта предузима да тако нешто данас на Косову спречи. Да је упитамо шта предузима да заштити православне Србе, да им обезбеди живот у достојанству, сачува њихове цркве и манастире. Јер Европа се данас огледа на Косову.

Једно лично питање: рођени сте као католик, зашто сте постали православац?

То је заиста лично. Васпитаван сам у католичанству и као многи западњаци, изгубио сам везу са мојом црквом. Веру сам поново открио у православљу, вери апостола и очева цркве. За мене је православље првобитна хришћанска вера. Била је то тешка одлука, јер тешко је променити се – и она не значи да сам престао да будем Француз.

Ви сматрате да је секуларизам данас у кризи?

Да, већ дуго је занемарено јеванђељско правило „Богу божије, цару цареву“ – што је основна дефиниција секуларизма. Данас неки од цара настоје да направе Бога, а од Бога цара.

Извор: Политика

Православна духовност

ДА ЛИ БОГ ИСЦЕЉУЈЕ ДАНАС? (I. део)

У наредним бројевима *Светосавника*, настојаћемо да прикажемо шта нам о питању болести и исцељења каже Стари Завет. Онда ћемо пажњу посветити спасоносној мисији Господа Исуса Христа и чудима исцељења која доносе Јеванђеља и рана историја Цркве. Потом ћемо преко анализе светоотачке литературе, поставити питање, на које ћемо дати одговор, а које гласи: *Да ли Господ исцељује и данас?*

Свако од нас се у свом животу суочио са болешћу. Она је неизбежан пратилац нашег живота и она образује основу нашег телесног трајања. Чак и под маском здравља, биолошки феномени непрекидно превазилазе границе нормалног. За лекаре из свакодневног запажања произилази чињеница да су манифестације болесног карактера повезане са најелементарнијим животним процесима.

Чак и онда када сматрамо да смо здрави, болест је већ у нама, и то потенцијално, а биће довољно да нека од наших одбрана ослаби да би се болест појавила у овој или оној форми. Сигурно смо приметили да се за време болести, ми наново преиспитујемо нека од својих основних животних начела, јер суочени са болешћу, ми смо суочени са истином да смо пропадљиви и да смо смртни. Далеко од тога да буде догађај који се тиче само нашег тела и само за неко време, болест у многим случајевима представља духовно искушење које ангажује читаво наше биће и нашу егзистенцију.

Велики број људи са скепсом слуша приче о чудотворном исцељењу. Они постављају питање: Зашто је потребно чудотворно исцељење, када је модерна медицина развијена, толико, да са успехом лечи већину болести. Међутим, довољан је и само

летимичан поглед на модерну медицинску науку, да би се приметило, да се болести третирају на објективан начин, независно од онога ко их носи. Болест је постала реалност за себе и постављена је као појава независна од оног који болује. Уместо да лече жива бића, личности, лекари лече болести или органе. Ово за последицу има деперсонализовање медицинске праксе, што само проузрокује још већу збуњеност и усамљеност пацијента. Такође, када се човеку одузме његова болест, и његова патња, тиме се слабе његова средства да се са болести суочи. Одузимањем болести од оболелог, њихово посматрање као реалност чисто физиолошке природе, подложне техничком третману, савремена медицина доводи човека до стања у које он гледа на медицину и на докторе као једине избавитеље. Он се тако пасивно поставља у односу на своју болест, и једино од лекара очекује излечење од болести и олакшање својих патњи.

Овакав став представља само логичну последицу става читаве модерне западне цивилизације двадесет и првог века, по којем је биолошки живот сматран јединим обликом живота, док се здравље посматра као уживање у благостању које је сагледано искључиво као материјално. Страх од смрти произилази из уверења да се са смрти завршава живот, и да после смрти не постоји било каква

егзистенција за човека. Страх од смрти као апсолутним крајем живота, навело је модерног човека да у лекарима види неку врсту модерног свештеника, који сада одлучује о животу и смрти, неко од кога судбина човека зависи.

ПОРЕКЛО БОЛЕСТИ:

Одакле долази болест? Када се она уселила међу људе? Да ли је постојало време у историји људског рода када болести није било? Да ли можемо да очекујемо да ће болести икада нестати са земље?

Библија нам на ово питање доноси недвосмислен одговор. Аутор Књиге Постање, показује да је Божје стварање првобитно било сасвим добро (уп. 1 Мој 1. 31) и Црквени Оци једнодушно уче да сам човек у првобитном стању своје природе није уопште знао за болест, немоћ, бол, трулежност... *Човек је живио у благодатима раја... располажући свим својим способностима, у природном стању у ком је био створен*, истиче Свети Доротеј из Газе. Поседовао је у свом телу савршено здравље, тврди Свети Августин, а Свети Јован Златоусти истиче: *Ако желите да сазнате у каквом је стању било наше тело када је изашло из Божјих руку, хајдемо у рај и погледајмо човека којег је Бог ту поставио. Његово тело није било подложно... трулежности; сличан скулптури коју видимо из пећи и која блиста најживљим сјајем, он није осећао ниједну од слабости које на њему запажамо данас. Свети Григорије Ниски такође доноси да болест или телесне мане нису настале од почетка са нашом природом; физичка патња, „телесне невоље које су саставни део наше судбине ни многобројне болести“ човечанство првобитно није познавало. Човек није, пише он*

даље, првобитно... имао у себи, ни по природи ни као битно својство повезано са својом природом, способност за патњу... већ се касније у њега увукла осетљива природа. Одсуство патње и нетрулежност спадају у многобројна добра која је он на почетку поседовао. Можемо закључити да према Оцима, само у личној вољи човека, погрешној употреби његове слободне воље и греху који је учинио у рају треба тражити изворе болести, немоћи, патњи, трулежности и смрти као и свих невоља које сада погађају људску природу.

Зло се шири утолико брже и активније што ђаво, кога је Адам послушао, преузима моћ над човеком и присваја привилегије које је Бог дао Адаму када га је поставио за господара осталих створења. У владању над природом, *кнез овог света* замењује *господара стварања*. Пошто је ефекат Адамове грешке, њена последица и облик њом изазваног зла, болест се истовремено осећа као створена и поновљена, раширена, развијена и ојачана, а понекад чак и отеловљена, *силама мрака и зла*, ђаволом и демонима који стога постају један од главних узрока болести, манифестујући се кроз њих најчешће индиректно али понекад и директно, као у случајевима запоседнутости, када у човеку заузимају празно Божје место. Ова нова равнотежа је ипак крхка. Човек и природа су постали бојно поље на коме зло и добро, смрт и живот, у сваком погледу непрестано воде немилосрдну борбу о којој на свој начин сведоче болест, немоћи и патње а чији је исход, пре Христовог васкрсавања, и даље неизванестан.

ДА ЛИ СУ ЉУДИ ОДГОВОРНИ ЗА БОЛЕСТИ ОД КОЈИХ ОБОЛЕВАЈУ?

Што се тиче питања везе између болести и греха па према томе и одговорности људи у појави и развоју болести од којих оболевају, јасно је да су та веза и одговорност у прапочетку непосредне, пошто смо видели да је болест, чак и у демонском деловању које се у њој показује, непосредна последица Адамовог и Евиног греха и Оци је, уосталом, заједно са другим недаћама које резултирају из тог греха, често приказују као казну.

Пошто је Адам *корен* људске природе, њен прототип и суштински садржи читаво човечанство, он то стање преноси свим својим потомцима. Смрт, трулежност, болест и патња постају тако судбина читавог људског рода. Како се то преношење одржава биолошким путем, са генерације на генерацију, сви људи рођењем наслеђују палу, болесну и несавршену Адамову природу обележену последицама његовог греха. Са тог аспекта дакле, болести од којих људи оболевају могу да се припишу не њиховим личним гресима већ чињеници да им је заједничка људска природа грешна због грешке првог оца Адама. Отуда, бројни стихови у Светом писму показују да *a priori* не постоји веза између болести или немоћи неке особе и једног или више грехова које је могла да учини она или њени непосредни преци. Овде можемо поменути случај човека *слијеп од рођења* (Јн 9. 1-3). На питање својих ученика: *Рави, ко сагријеси, овај или родитељи његови, те се роди слијеп?* Христос јасно одговара: *Не сагријеси ни он ни родитељи његови.* Слично, када се обраћа парализованом човеку (Мт 9. 1-6; Мк 2. 1-12; Лк 5. 17-26).

Христос му најпре каже: *Опраштају ти се гријеси твоји*, да би га потом излечио од одузетости, говорећи му: *Устани, узми одар свој и иди дому своме.* Да је телесна немоћ била последица његовог греха, било би довољно да му Христос опрости грехе па да му тело и душа буду излечени истовремено и не би била потреба за другим поступком.

Тако, сваки човек, ако није *a priori* одговоран за болове од којих пати његова природа наслеђена од Адама, он постаје једним делом *a posteriori* одговоран када и сам греши, придружујући се тако Адаму и прихватајући на неки начин његове грешке. Постоји у том погледу солидарност у болести између Адама и његових потомака. Као носилац људске природе, сваки човек је, уколико греши, једним делом одговоран за болести које погађају не само њега самог него и друге.

Верна овим учењима, православна духовност, нарочито манастирска, укључила је у своју молитвену традицију осећање колективне одговорности према несрећи која погађа друге. Достојевски је дивно подсетио на ту традицију речима старца Зосиме: *Свако од нас је крив пред свима за сваког и за све.*

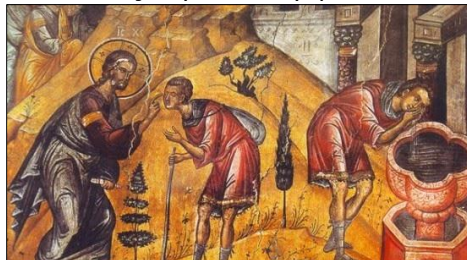
Једино је Христос могао да људе ослободи последица Адамове грешке и греха. Будући једно од лица Свете Тројице, могао је да

оживи људску природу у целини. Узевши у потпуности нашу природу, Он ју је обновио снагом своје божанске природе, поново ујединио и у Себи усагласио са божанством. На тај начин Он је постао Нови Адам, али Адам потпуно испуњен, јер у потпуности извршава божански план који је први човек заборавио да доведе до краја. Људска природа, пала у Адаму, осећа се обновљеном у Христу и поново има све привилегије рајског стања. *Као што се у Адаму човекова природа разболе од трулежности, тако је у Христу опет стекла здравље*, истиче Свети Кирил Александријски.

ЗАШТО НАСТАЈУ БОЛЕСТИ

Обнављање и обожење човекове природе остварено у Христовом бићу остаје виртуелно за људска бића све дотле док се она не буду спојила и сјединила с Њим. То сједињавање и спајање врши се у Цркви – која је Христово тело – милошћу Светог Духа који је пренет у Свете Тајне Цркве. Човек међутим треба да учествује у тој промени самог себе милошћу, треба да се труди (уп. Флп 2. 12) да је усвоји, да јој се отвори и с њом сједини сталним напорима. Он крштењем одбацује *старога човјека* (Еф 4. 22) и облачи се у *Христа* (Гал 3. 27), *новога човјека* (Еф 4. 24), али само потенцијално. Човек мора да у себи оствари ту замену пале природе обновљеном и обоженом природом, а то може да се изврши само у оквиру процеса развоја који, с једне стране подразумева стално одбацивање палог стања природе, борбу против искушења, прочишћење себе и, с друге стране, стицање природе обновљене у Христу. У том спором и тешком процесу (уп. Мт 7. 14; 11. 12), чести су падови и враћања старим

гресима и нико за себе не може да каже да је безгрешан (уп. Јн 1. 8-10; Рим 3. 10-12). Осим тога, многи људи намерно одбијају спас који доноси Христос и истрајавају у избору зла. Пошто се грех понавља у свету, његове последице и даље погађају људску природу и читав космос. Христос је, наиме, укинуо закон греха, прекинуо тиранију ђавола, смрт учинио безопасном, али Он није укинуо ни грех, ни деловање демона, ни физичку смрт, ни последице греха уопште, да не би вршио принуду над слободним вољама које су њихов узрок.

Иако део Цркве у којој је Царство већ присутно, човек у својој актуелној телесности остаје дакле потчињен судбини овог света, последицама греха који космос одржавају у стању хаоса. Због тога га нужно погађају болест, патња и биолошка смрт, чак и ако ове реалности, Божјом милошћу, у контексту духовног живота, добијају једно ново значење. *Онај ко је сродан Духу... није ослобођен принуда тела и природе*, истиче тако Свети Максим. И сами светитељи у свом телу неминовно подносе патњу и болести, и на крају, биолошку смрт. То још једном доказује да не постоји нужна веза између здравља тела и здравља душе, да се болест и физичке патње не могу директно приписати личном греху онога кога погађају. Оне подједнако погађају праведне и грешне.

Ѓакон Небојша Тумара

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 1. АПРИЛА 2015. ДО 6. ЈУНА 2015.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Весна Бошњак	50	Божић ВВДССЕ	50	Нада Караћ	
Пор. Новаковић	50	Весна Бошњак		(за +Билјану)	50
Милан Удовичић	20	(за +деду Чеда)	50	Славен и Зоран	
Милан и Недељка		Дара и Марија		Скочајић	20
Митровић	50	Лукић	20		

ВЕЛИКИ ПЕТАК И ВЕЛИКА СУБОТА

Саво и Милица		Стефан Глигоревић	25	Љубомир Банђур	20
Савић	20	Лука Глигоревић	25	Пор. Ердевички	20
Мишо Говедарица	50	Лазар Буцало	40	Пор. Челебић	800
Стеван Вуковић	50	Драгиња Кешић		Милорад и Милос.	
Пор. Вујиновић	50	(за +Ђорђа)	50	Ердевички	20
Ранко Зечевић	50	Богдан Роквић	50	Петар и Нађа	
Драган, Љилана и		Љилана Богеска	20	Вукотић	100
Петар Ковачевић	50	Снежана Николић	20	Милан Блажановић	50
Стеван Овука	50	Немања и Бран.		Стево Ненадовић	50
Боро Андрић	20	Мрдић	50		

ВАСКРС 2015.

Мила, Ангелина,		Предраг Сојевић	50	Никола Ђурковић	50
Ева и Ђорђе		Евица Пантић	20	Драгица Оклобџија	50
Шиповац	200	Вида Шиповац	50	Предр. Глигоревић	10
Љубисав Маслаћ	50	Петар Глоговац	50	Слоб. Глигоревић	10
Андреј и Рајко		Милош Пецић	20	Радомир, Мира и	
Анђић	100	Ђорђе Белић	20	Андр. Глигоревић	30
Слободан и Весна		Пор. Вучковић	50	Милан Вигњевић	50
Јевтић	50	Обрен Варагић	50	Бранко Поповић	50
Слободан и		Милан Ђорђевић	50	Вуле и Злата	
Драгиња Вигњевић	50	Николина и Милош		Богуновић	50
Слободан и Горд.		Ђурђевић	20	Живо. Миленковић	20
Живановић	20	Марко и Данијел		Бели Ђурковић	50
Игор и Наташа		Ђурђевић	20	Никола, Адела и	
Јоцковић	50	Жика и Љубинка	50	Ева Мاستиловић	50
Радмила Ђокић	20	Коса Пантелић	35	Мила Мишић	10
Гордана		Отелло Спасовски	20	Милан Ранковић	20
Станимировић	50	Обрад Глигоревић	20	Дана Emerson	10
Пор. Тишић	30	Ненад Глигоревић	20	Саша Радовановић	150
Пор. Суботић	50	Мара Глигоревић	20	Милорад Јевремов	50
Немања Зекановић	10	Тихо. и Свјетлана		Душан Миленковић	50
Драгиња Јованов	20	Глигоревић	50	Драган	50
Цвјетко и Цвијета		Слободан и Зора		Миленковић	50
Јевтић	20	Крстић	50	Зора Араповић	70

Ко Цркви даје, Богу позајмљује, а Бог никоме дужан не остаје.

**ПРИМАЈУЋИ СВЕТОСАВНИК У ВАШЕМ ДОМУ,
ПОМАЖЕТЕ МИСИЈУ СВОЈЕ ЦРКВЕ.
НЕКА ВАС, И СВЕ ВАШЕ, ГОСПОД БОГ БЛАГОСЛОВИ.**

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Нада Козић (за +Тодора Јелића)	20	Милош Ковачевић	50	Нада Караћ	20
Породица Ђукић (за +Перку)	200	Споменко Будеша	50	Вуле и Златица Богуновић	50
Јовица и Милица Симић	30	Светко Обрадовић	20	Милка Ковачевић	20
Весна Касемовић	100	Мирко Милинковић	40	Ранка Бошњак	50
Ђуро и Стана Манојловић (NSW)	50	Ричард Гостић	50	Радован Марић	50
Родољуб Буцало	100	Ђуро Лазић	30	Евица Пантић (за +Слободана)	10
Душан и Весна Бошњак	50	Драган Ђеран	150	Слободан и Весна Јевтић	20
Жељко и Јасмина Араповић	50	Секула Павловић	50	Драган Радишић	10
Ненад и Миросла. Ратковић	50	Раде Лазић	50	Свето и Љиљана Сучевић	100
Миа и Нина Глигоревић	590	Бела Делић	50	Драган и Цеца Бошњак	50
Ненад Козомара	50	Никола Делић	50	Илија и Косана Мијатовић	50
Видоја Зекановић	20	Јелена Рауш	5	Вуле и Златица Богуновић	50
Лазо Лазић	20	Пор. Гудељ	50	Пени Ковачевић	78
Милан Ђорђевић	50	Илија Ђукић	50	Марица Дачић	20
Радомир Шиповац	20	Милован		Антонио и Јелена Д'Ауриа	200
Самојко Мирковић	50	Михајловић	20	Анђа Аперлић (за +Санка)	100
Синиша Цвјетковић	5	Данијела Божић	20		
		Млад. Зекановић	20		
		Пор. Вучковић (за +Драгињу)	70		
		Пор. Скочајић	20		
		Мери Мауер	20		
		Пор. М Зечевић	50		
		Пор. Вукотић (за +Машу)	100		

Захваљујемо се Душану и Звездани Петровић који су поклонили 6 дечијих столица (high chairs) за малу салу, на дан крштења свога сина Данила

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Стево Ненадовић	50	Душан Смиљанић	20	Милош Ковачевић	20
Никола и Нада Грубор	50	Драган Плетикапа	20	Радован Дамјанац	20
Ђорђе Белић	10	Жарко и Невенка Грмуша	50	Драган и Цеца Бошњак	100
Обрен Варагић	20	Богдан Јовановић	50		

Хвала и новим и старим и редовним приложницима који подржавају издавање овог јединственог парохијског листа у Аустралији. Светосавник - у вашем поштанском сандучету 4 пута годишње.

Субота, 3. април, 2015.

Моба да се заштити стаза око цркве и да се попуне пукотине у paving-у

С лева на десно:
Ђорђе Русић, Радован Марић, Лазар Русић, Илија Мијатовић и Радомир Јосиповић

Flights
Travel Insurance
Accommodation
Tours
Cruises
Rail

Danijela Petrović
Director

Tel/Fax. 07 3161 0327
Mob. 0431 725 532

МАЛТЕРИСАЊЕ

Rendering & Solid
Plastering
Mortar or Acrylic
Primer or Clear
Sealer
Texture & Graffiato
Modern &
Traditional Colours

Недељко Божић
☎ 0402 909 182

ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ

4-тактне / 2-тактне
Wipper Snipper
Brushcutters
Продајем половне
косачице
Марко Зечевић
9455 1015

PLUMBER

KITCHEN, BATHROOM &
LAUNDRY RENOVATIONS
GENERAL PLUMBING
MAINTENANCE SPECIALIST
SPLIT SYSTEM AIRCONDITIONING
INSTALLATION
EMERGENCY SERVICES

CALL MILAN ON 0421 932 083

Licensed Plumber

Paling Fences Picket Fences & Gates

Раденко Суботић
9436 4073 & 0402 216 821

 BeogradOnline.com

ЦД

SHOP 7
Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.
Dandenong VIC 3175

Нина & Ђорђе Петровић
(03) 9793 9755

Hall's
Funeral Services

15 Station St. Diamond Creek

Назовите Памелу
9434 7036 & 0419 533 104

За оверу ваших докумената
У Аустралији и даље, обратите
се за **БЕСПЛАТНУ УСЛУГУ**
регистрованом мировном судији
(Justice of Peace)

Нино Стојановић
0422 606 880 & (03) 9437 6070

JENSEN FUNERALS

TRADITIONAL SERBIAN ORTHODOX FUNERALS

МИ РАЗУМЕМО
ВАШЕ ПОТРЕБЕ
И ПОЗНАЈЕМО
СРПСКЕ ОБИЧАЈЕ

We serve all suburbs
in Melbourne

Cnr Bruce & Mary Sts. PRESTON
Cnr Arthur St & Victoria Cres ST ALBANS

☎ (03) 9480 1477

SET Travel

ВАША ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА

Позовите нас за најповољније:

- ✦ Авио карте
- ✦ Пакег аранжмане
- ✦ Путничко осигурање

☎ 03 9663 6630

СА ВАМА ПРЕКО 20 ГОДИНА

Мајстор за све врсте БЕТОНСКИХ РАДОВА

Вуле Богуновић
Тел: (03) 9434 5190
Моб: 0408 365 214

THE SERBIAN WEEKLY NEWSPAPER PRINTED IN SERBIAN SCRIPT CYRILLIC

СРПСКИ ГЛАС

SERBIAN VOICE WEEKLY
www.srpskiglas.com
serbvoice@bigpond.com

Тел (03) 9306 4100 (04) 01818 663
122 Snell Grove, Oak Park 3046 VIC

За вашу
рекламу
назовите
0411 749 516

КУПУЈЕТЕ ЛИ ИЛИ ПРОДАЈЕТЕ
НЕКРЕТНИНЕ?

ТРАЖИТЕ ЛИ АГЕНТА
КОЈИ ЈЕ КОМУНИКАТИВАН
И СА ДОБРИМ МАНИРИМА?

ТРАЖИТЕ АГЕНТА СА КОЈИМ
ЋЕТЕ СЕ ТОКОМ СКЛАПАЊА
ПОСЛА ОСЕЋАТИ ПРИЈАТНО?

ОИДА НАЗОВИТЕ НАЈНОВИЈЕГ ЧЛАНА
BARRY PLANT-А, ЉУБОМИРА СТЕВАНОВИЋА.

Љубомир (Louie) Стевановић
Sales Consultant
0411 963 960
lstevanovic@barryplant.com.au

BarryPlant

Your red carpet
experience

390 Princes Highway
NOBLE PARK VIC 3174
03 8710 0000

TRAVEL SERVICE PTY LTD

MODICA

2 McRae St, Dandenong VIC 3175

Ако путујете било где у свету или у Аустралији обратите се
са глумим поверењем професионалном агенту

МАЈИ ДРЉАЧА на 0414 669 501

Брзина, љубазност, професионалност

Наступ фолклорне групе "Авала" у Рокбенку - субота, 16. мај 2015.

Фото: Nino Photography Извор: Српски глас